

Størsteparten af Landeieendomsbesidderne opbrætte, og som Erfaringen har vist er tjenlig til al Slags Brug.

Da der imidlertid i Udvalget ogsaa vare Medlemmer, som formeente, at man, ved at opgibe de faste Mødesteder, vilde for en Deel kunne opnaae de Fordele, som maatte være forbundne med større Distrikter, uden at tabe de Goder, som maatte være eiendommelige for de mindre, og efter Omstændighederne give Distriktets Beboere en lige let Afgang til Mødestedet, og da alle vare enige om, at de lokale Forhold maatte udøve en betydelig Indflydelse paa Dannelsen af Distrikterne, saa enedes hele Udvalget om, at foreslaae større Distrikter med foranderlige Mødesteder.

De Fordele, som Ministeriet formener at være forbundne med de faste Mødesteder, kan Udvalget ikke tillægge overveiende Betydning paa det Trin af Udvikling og Interesse hos Befolkningen, som Hesteopbrættet for Diebliffet har, og efter al Rimelighed i den nærmeste Fremtid vil faae. Udvalget er overthydet om, at ifald Forholdene i saa Henseende skulde forandre sig, vilde faste Mødesteder, paa Grund af Forholdenes Magt, blive almindelige. At fremvinge dem, uden at de virkelige Forhold kræve dem, kan Udvalget ikke tilraade.

Retten til for hvert Hingsteskue at fastsætte Mødestederne bør efter Udvalgets Anskuelse forblive hos den Kommission, som efter vedkommende Lov af 23de Januar 1862 § 5 nu har denne Myndighed. Udvalget betvivler ikke, at Kommissionen vil vælge Mødested efter et omhyggeligt Hensyn til Beboernes Tarv og Sagens Fremme, og at den i de større Distrikter vil lade Hingsteskuet afholde paa forskjellige Steder i de forskjellige Aar, forsaavidt Forholdene maatte gjøre dette ønskeligt.

Lovudkastets Inddeling i Distrikter kan Udvalget, af lokale Hensyn, ikke fuldstændigt tiltræde. De i Lovudkastet under Nr. 1, 2, 3 og 4 foreslaaede Distrikter finder Udvalget hensigtsmæssige, men ved Dannelsen af de ydste Distrikter troer Udvalget ikke, at der er

lagt tilstrækkelig Vægt paa de lokale og naturlige Forhold. Flere af Sjællands vestlige Amter have en for betydelig Udstrækning til, at de hensigtsmæssigt kunne sammenlægges; og da man, hvor ikke særlige Forhold gjøre det ønskeligt, neppe bør fravige de store Amter som Basis for Inddelingen, for ikke derved at overflære Landbosforeningsdistrikterne, saa maa det i det Hele ansees for hensigtsmæssigt, at hine hvert især udgjøre et Distrikt. Naturforholdene i Thisted Amt gjøre det utilraabeligt at henlægge nogen Deel af dette Amt til andre Amter, eller nogen Deel af andre Amter til dette. Den i Lovudkastet under Nr. 9 foreslaaede Sammenlægning af Størstedelen af Ribe og Ringstjebing Amter maa Udvalget fraa raade. Den store Udstrækning fra de blandede Distrikters Sydgrænse ved Tønder til nogle Mile fra Limfjorden, i Forbindelse med ofte maadelige Kommunikationsveie og Vestjydernes Ulyst til Reiser og Bekostninger for det Uvisse, gjør denne Sammenlægning uhensigtsmæssig. Heller ikke er der Udsigt til, at Vestjylland i den nærmeste Fremtid vil faae Jernbaner. Da Udvalget saaledes ikke har kunnet tiltræde Ministeriets Forslag om Distriktsinddelingen i Sjælland, have vi tilladt os at foreslaae en anden Inddeling. Udvalget antager at der bør forbeholdes den i Lov af 23de Januar 1862 § 4 ommeldte Kommission Ret til sognevis at foretage Omdeling af Distrikterne, hvor det findes hensigtsmæssigt, og vedkommende Sogneforstanderskab billiger det. Ved en saadan Tilføining i Loven haaber Udvalget, at mulige Feiltagelser i Distriktsinddelingen kunne afhjælpes, og en altfor hyppig Henvendelse til Lovgivningsmagten forhindres.

Indstilling af Udvalget:

1) § 3die Linie forandres 9 til 11.

2) Stedetsfor Lovudkastets Inddeling sættes følgende:

1) Sjælland med tilhørende Der.

2) Fyen med tilhørende Der.